

Wanneer de Mensenzoon komt,
omstraald door luister
en in gezelschap van alle engelen,
zal hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon.
Dan zullen alle volken voor hem
worden samengebracht
en zal hij de mensen van elkaar scheiden
zoals een herder
de schapen van de bokken scheidt;
de schapen zal hij rechts van zich plaatsen,
de bokken links.

Dan zal de koning
tegen de groep rechts van zich zeggen:
"Jullie zijn door mijn Vader gezegend,
kom en neem deel aan het koninkrijk
dat al sinds de grondvesting van de wereld
voor jullie bestemd is.
Want ik had honger en jullie gaven mij te eten,
ik had dorst en jullie gaven mij te drinken.
Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op,
ik was naakt, en jullie kleedden mij.
Ik was ziek en jullie bezochten mij,
ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe."

Dan zullen de rechtvaardigen hem
antwoorden:
"Heer, wanneer hebben wij u hongerig gezien
en te eten gegeven,
of dorstig en u te drinken gegeven?
Wanneer hebben wij u als vreemdeling gezien
en opgenomen,
u naakt gezien en gekleed?
Wanneer hebben wij gezien dat u ziek was
of in de gevangenis zat
en zijn we naar u toe gekomen?"
En de koning zal hun antwoorden:
"Ik verzeker jullie:
alles wat jullie gedaan hebben
voor een van de onaanzienlijksten
van mijn broeders of zusters,
dat hebben jullie voor mij gedaan."

Daarop zal hij ook de groep
aan zijn linkerzijde toespreken:
"Jullie zijn vervloekt, verdwijnen uit mijn ogen
naar het eeuwige vuur
dat bestemd is voor de duivel
en zijn engelen.
Want ik had honger
en jullie gaven mij niet te eten,
ik had dorst
en jullie gaven me niet te drinken.
Ik was een vreemdeling
en jullie namen mij niet op,
ik was naakt en jullie kleedden mij niet.
Ik was ziek en zat in de gevangenis
en jullie bezochten mij niet."

Dan zullen ook zij antwoorden:
"Heer, wanneer hebben wij u hongerig
gezien of dorstig, als vreemdeling of naakt,
ziek of in de gevangenis,
en hebben wij niet voor u gezorgd?"
En hij zal hun antwoorden:
"Ik verzeker jullie:
alles wat jullie voor een van deze
onaanzienlijken niet gedaan hebben,
hebben jullie ook voor mij niet gedaan."
Hun staat een eeuwige bestraffing
te wachten,
de rechtvaardigen daarentegen
het eeuwige leven.'

Matteüs 25, 31-46

Parabels maken gebruik van beelden om
over de werkelijkheid te spreken. In deze
parabel is dat het beeld van een oordeel.
Alle volken worden geoordeeld. Sommige
mensen worden beloond, andere worden
gestraft. Dat beeld is geen schets van 'het
laatste oordeel'. De parabel doet ons kijken
naar de werkelijkheid waarin wij leven. Die
werkelijkheid heeft twee gezichten

*Ik had honger en jullie gaven mij te eten,
ik had dorst en jullie gaven mij te drinken.
Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij
op, ik was naakt, en jullie kleedden mij. Ik
was ziek en jullie bezochten mij, ik zat
gevangen en jullie kwamen naar mij toe."
Wie zo leeft, heeft deel aan het koninkrijk
dat al sinds de grondvesting van de wereld
voor jullie bestemd is. Wie zo leeft, met veel
zorg en liefde voor andere mensen, zorgt
voor een stukje hemel op aarde.*

*"Ik had honger en jullie gaven mij niet te
eten, ik had dorst en jullie gaven me niet te
drinken. Ik was een vreemdeling en jullie
namen mij niet op, ik was naakt en jullie
kleedden mij niet. Ik was ziek en zat in de
gevangenis en jullie bezochten mij niet."
Wie zo leeft en mensen die het moeilijk hebben,
in de steek laat, zorgt voor een hel op
aarde.*

Bij de eerste volgelingen van Jezus leefde
de hoop, dat de verrezen Christus, de
Mensenzoon, de Koning, spoedig zou
terugkomen en dan het koninkrijk van de
hemel definitief zou vestigen. Met de
hardheid die Matteüs soms eigen is, spreekt
hij over een *eeuwige bestraffing* voor hen
die niet leven zoals Jezus heeft verkondigd
en zelf heeft geleefd, met grote zorg voor
de zwaksten, *de onaanzienlijken*. Hij kijkt uit
naar de komst van de Mensenzoon.

Matteüs vond voor deze parabel inspiratie bij de profeet Ezechiël: 'Ikzelf zal mijn schapen weiden en ze laten rusten – spreekt God, de HEER. Ik zal naar verdwaalde dieren op zoek gaan, verjaagde dieren terughalen, gewonde dieren verbinden, zieke dieren gezond maken. Wat jullie betreft, mijn schapen, dit zegt God, de HEER: Ik zal rechtspreken tussen het ene schaap en het andere, tussen rammen en bokken.' (Ez. 34, 15-17) Het beeld van de herder werd aanvankelijk voor God gebruikt en later (zoals hier) ook voor Jezus. Het zegt uiteraard veel over hoe Jezus omging met mensen: als een goede herder.

De evangelist confronteert zijn lezers (ons) met de werkelijkheid. Die werkelijkheid draagt veel beperkingen in zich mee. Niets of niemand is volmaakt. Die beperkingen laten zich voelen en zorgen voor heel wat ongeluk en verdriet. Waar is dan het koninkrijk van de hemel?

Dat koninkrijk bestaat nergens als permanente leefomgeving. Het bestaat wel in fragmenten. Waar mensen met herderlijke zorg het leven voor elkaar leefbaar en gelukkig maken, waar bovendien de aandacht en de zorg op de eerste plaats gaat naar hen die in de samenleving als 'onaanzienlijk' behandeld worden, daar gebeurt dat koninkrijk. Soms is dat maar een kort moment, soms blijft het wat langer duren.

De Mensenzoon, de Koning, de Herder, de verrezen Christus komt het koninkrijk niet in onze plaats waar maken. In de levenshouding van Jezus zien we hoe het toch kan. Het blijft altijd fragmentarisch. Maar het zijn wel fragmenten van het eeuwige leven.

Aan ons de keuze: hemel of hel op aarde.

Luc Maes

Christus,
Koning,
Herder,
Mensenzoon,

Gij die ten volle deelt
in het eeuwig leven
van het koninkrijk
dat ook voor ons bestemd is,

open onze ogen, open ons hart,
opdat wij U herkennen in de mensen
die vaak als onaanzienlijk
beschouwd worden.

Geef ons de kracht en de moed
om zelf initiatief te nemen
om met onze beperkte mogelijkheden
uw koninkrijk mogelijk te maken.

Maak ons tot goede herders voor elkaar,
mensen die geloven
in het koninkrijk van de hemel,
een stukje eeuwig leven hier bij ons.

Amen.

Matteüs 25, 31-46

In het Licht van Gods Woord

Christus

Koning

Herder